

der Alle; men dette har jeg kun villet fremstille som en Forklaring af min Formening om, at netop Herredsfogden ofte vil mangle det rette Kjendskab. Man vil da maasse sige, at man frygter for, at der fra By- eller Sogneraadets Side vil blive truffet feilagtige Valg; men dertil svarer jeg, at skulde det skee, at et By- eller Sogneraad var saa samvittighedsløst, hvad jeg dog ikke troer vil blive Tilfældet, at det vilde indstille Mænd, som ikke vare paalidelige, saa kunde vi jo sætte til, at Politimesteren skal kunne kassere Valget; men jeg seer ikke, at der er Noget, der taler derfor. Og selv om man gaar ud fra, at Politimesteren kan have den bedste Villie, saa vil jeg dog sige, at der er braadne Kar i alle Lande, og at Politimestre som andre Menneffer ikke ere saa gode, som de burde være. Der findes jo desuden i Slutningen af § 3 en Bestemmelse, som er farlig nok, nemlig den, at Communerne, naar ikke paalidelige Mænd kunne formaaes til at overtage Bestillingen, kunne komme til at udrede Bederlaget af Communens Kasse. Sæt, at der er en Politimester, der kjender en Mand, som han veed kan have Godt af at faae et Levebrød, eller sæt — thi det kan man jo ogsaa tænke sig — at et Sogneraad, der var sammensat af fattige Huusmænd, vilde skaffe et saadant Levebrød tilveie, saa kunde de sige: der findes ingen paalidelige Mænd, som kunne formaaes dertil; nu have vi denne Bestemmelse, og vi maae altsaa besætte Bestillingen med Mænd, som lønnes af Communens Kasse. Jeg indrømmer, at saadanne Tilfælde vistnok kun vilde være Undtagelsestilfælde; men for ikke at lade disse Undtagelser faae Spillerum er det, at vi have stillet Forslaget saaledes, som skeet er, at nemlig Raadets Indstilling skal „tages til Følge, naar ikke særlige Grunde tale derimod.“ — Angaaende Forslaget under Nr. 6 skal jeg kun sige, at det for mig er aldeles vist, at der er mange fattige Gaardmænd, som ville have ondt ved at skaffe 1 Rd. tilveie i saadanne Tilfælde, og at denne Ansættelse til 1 Rd. vist-

nok vil vække betydelig Misfornøielse. Jeg troer, at 4 Mk. er mere end tilstrækkeligt, og at der ikke vil kunne skaffes mere Paalidelighed tilveie ved at give 2 Mk. mere. Hvis f. Ex. dette Forslag forkastes, vil jeg ikke kunne give min Stemme til Lovforslagets endelige Bedtagelse.

Roch: Jeg vil blot gjøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem for Ddenfe Amts 3die Valgkreds (M. Andersen), at naar han saa stærkt har argumenteret imod de af mig i Forbindelse med andre ærede Medlemmer stillede Forslag derfra, at jeg har stillet det i Udsigt som Noget, jeg egentlig helst ønskede, at alle Eigsyn skulde foretages af Læger, saa troer jeg dog, at dette maa siges kun at være en Fremtidstank, thi noget Saadant foreligger jo slet ikke endnu. Jeg er overbevist om, at vi ikke, saalænge vi sidde her, ville opleve at faae dette at see, og vi behøve derfor ikke nu at være uenige om, hvorvidt det er ønskeligt eller ikke at gaae saa vidt. Hvad jeg troer, der er Anledning til at lægge Vægt paa her, og hvad vi vistnok kunne blive enige om, er dette, af det maa erkjendes at være den meest betryggende Maade at foretage Eigsyn paa, at lade det skee ved en Læge, og at der er lige god Anledning til at vælge denne mest betryggende Fremgangsmaade, hvad enten det er en Mand, der boer paa Landet, eller det er en Mand, der boer i en By, der er død. Naar derhos dette, som jeg har tilladt mig at paavise, kan skee ved at vedtage de af os stillede Endringsforslag, og det ikke for de Paagældende vil medføre den mindste Uleilighed eller den mindste Befrustning mere at lade Synet foretage af en Læge end at lade det foretage ved Eigsynsmænd, saa synes jeg, at, selv seet fra det ærede Medlems Standpunkt, vil der ikke kunne høves Noget imod de af os stillede Forslag, som jeg derfor gjentagende skal anbefale.

M. Andersen: Ja, hvis man vil